

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 6C/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920202371
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ľuboš Chrenko
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2022:6920202371.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany sudcom Ľubošom Chrenkom v právnej veci žalobcu: V. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. S., XXX XX S., zastúpený: JUDr. Ján Čipka, advokát so sídlom Partizánska 197, 981 01 Hnúšťa, IČO: 37 896 164, proti žalovanej: Slovenská republika, v menej ktorej koná: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, 812 85 Bratislava, IČO: 00 166 456, o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.522,69 eura s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.522,69 eura od 03.07.2020 do zaplatenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku, čo vo veci samej a úroku z omeškania, súd žalobu zamieťa.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Dňa 21.08.2020, pôvodne na Okresnom súde Rimavská Sobota, podal žalobca voči žalovanej žalobu o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, domáhajúc sa uloženia povinnosti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, povinnosť zaplatiť mu sumu 29 116,29 eura spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 19 116,29 eura od 24.04.2020 do zaplatenia.

1.1. Žalobu podal žalobca z dôvodu, že podaním zo dňa 24.04.2020, v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., z dôvodov uvedených v § 4 ods. 1 písm. a/ bod. 1 ods. 2 zák.č. 514/2003 Z.z.. požiadal Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody, ktorá mu vznikla nezákonným rozhodnutím povereného príslušníka Útvaru vojenskej polície Topoľčany sp. zn. ÚVPTO-145/OOaDTČ-2011 z 21.02.2012, ktorým bolo voči jeho osobe vznesené obvinenie za prečin porušovania služobných povinností podľa § 411 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v presne nezistenej dobe od roku 2007 do 25.11.2011 u VÚ 4444 Hlohovec, neplnením si uložených služobných povinností v rámci starostlivosti, evidovania a účtovania materiálu na osobné používanie zapríčinil škodu na uvedenom materiály, ktoré mal na základe dohody o hmotnej zodpovednosti zverené do starostlivosti v súlade s obsahom jeho funkčnej náplne v dôsledku čoho spôsobil škodu na majetku OS SR, na materiály na osobné používanie v predbežnej výške 108 441,76 eura.

1.2. Nakoľko nemá právnické vzdelanie a nedokázal by sa účinne proti vzneseným obvineniam obhajovať, využil právo obvineného a zvolil si obhajcu JUDr. Jána Janušku, advokáta, so sídlom Trhová 4, 917 01 Trnava. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal riadny opravný prostriedok - sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote sp. zn. 2 Pv 653/11-12

zo dňa 16.03.2012 ako nedôvodná zamietnutá. Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal 03.02.2014 obžalobu pre prečin porušovania služobných povinností podľa § 411 ods. 1 Trestného zákona Okresnému súdu Bratislava I.

1.3. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.05.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k.2Tov/4/2016-620 z 27.04.2017 bol podľa § 285 písm. c) oslobodený spod obžaloby, lebo nebolo dokázané, že skutok spáchal.

2. V žalobe žalobca ďalej uvádza, že v súvislosti s nedôvodným trestným stíhaním mu vznikla značná majetková ujma. Za obhajobu v trestnom konaní a v konaní o prejednaní priestupku svojmu obhajcovi JUDr. Jánovi Januškovi, ako odmenu za poskytnuté právne služby a náhradu hotových výdavkov, zaplatil 1 522,69 eura.

2.1. Z dôvodu vzneseného obvinenia personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR Liptovský Mikuláš č. XXXX z 20.04.2012 bol dočasne pozbavený výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka. Následne personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl SR Liptovský Mikuláš č. XXXX z 03.06.2013 bol podľa § 70 ods. 1 písm. k/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka.

2.2. Do dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby od 01.03.2012 bol jeho hodnostný plat 871,- eur a zároveň mu bol poskytovaný príspevok na bývanie vo výške 230,50 eura, ktorý nárok na príspevok na bývanie, z dôvodu vznesenia obvinenia, mu zanikol. Počas dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby bol jeho hodnostný plat 348,60 eura. Rozdiel medzi jeho hodnostným platom počas dočasného pozbavenia výkonu služby až do prepustenia zo služobného pomeru predstavuje sumu 8 366,40 eura a titulom neposkytovania príspevku na bývanie mu bola spôsobená škoda vo výške 3 688,- eur.

2.3. Po prepustení zo služobného pomeru profesionálneho vojaka bol zamestnaný v spoločnosti BTW Transport spol. s.r.o. Veľká Paka s tým, že od 01.09.2013 poberal mesačnú mzdu vo výške 410,- eur. V prípade, že by nebolo voči nemu nedôvodne vznesené obvinenie nedošlo by k platnému skončeniu jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka a preto argumentujúc ustanovením § 79 ods. 2 Zákonníka práce, mu vzniká nárok aj na rozdiel medzi dosiahnutou mzdou po prepustení zo služobného pomeru a nárokom na hodnostný plat a to celkom vo výške 5 539,20 eura.

2.4. Žalobca sa domnieva, že spĺňa všetky zákonné predpoklady pre úspešné odškodnenie, nakoľko rozhodnutie súdu o jeho oslobodení spod obžaloby prokurátora okresnej prokuratúry z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal má rovnaký význam, ako by bolo malo zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré bolo nezákonné a voči ktorému podal riadny opravný prostriedok, v ktorom ho za nezákonné označil a preto si uplatňuje náhradu škody v materiálnej oblasti spôsobenej nezákonným rozhodnutím celkom vo výške 19 116,29 eura.

3. Titulom nemajetkovej ujmy v peniazoch si žalobca uplatnil zaplatenie sumy 10 000,- eur v súlade s ustanovením § 17 zák. č. 514/2003 Z.z., nakoľko nedôvodné trestné stíhanie mu spôsobilo ujmu na právach a právom chránených záujmoch, ktoré mu zaručuje jednak Ústava Slovenskej republiky ale aj ďalšie všeobecne záväzné právne predpisy. V konečnom dôsledku mu bolo zaručené právo na spravodlivý proces tým, že bol spod obžaloby oslobodený, ale celé trestné konanie voči jeho osobe bolo nedôvodné. Bol povinný znášať obmedzenia, ktoré mu postavenie obvineného a následne obžalovaného ukladá Trestný zákon a Trestný poriadok. Všetky okolnosti trestného stíhania však zle vplývali na celkovú jeho osobnosť a na jeho postavenie pred rodinnými príslušníkmi a známymi. Napriek, podľa neho, jednoznačnému záveru o tom, že skutok nespáchal, celé trestné konanie trvajúce viac ako päť rokov, na neho zle psychicky vplývalo a s obvinením sa nevedel a dodnes nevie vyrovať. Toto nedôvodné trestné stíhanie považuje za výrazný zásah do jeho občianskej cti a neprimeraný zásah do jeho práva na ochranu osobnosti a samotné oslobodenie spod obžaloby nepovažuje za dostatočné odčinenie tejto ujmy.

4. Žalovaná, v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 16.09.2020, žiadala žalobu zamietnuť a to z dôvodu, že z predmetnej žaloby je zrejme, že žalobca nezákonnosť odvodzuje len zo skutočností, že

bol spod obžaloby v trestnom konaní oslobodený. Nezákonnosť teda pramení z výsledku trestného konania, nie zo samotnej nezákonnosti uznesenia o vznesení obvinenia. V tomto smere poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: II. ÚS 163/2013, podľa ktorého skutočnosť, že vydaním uznesenia o vznesení obvinenia dochádza k posunu v rámci procesných štádií trestného konania, do štádia, v ktorom sa trestné konanie vedie už pre vyšší stupeň pravdepodobnosti, že prešetrovaný skutok spáchala konkrétna osoba v tomto uznesení označená, t. j. trestné konanie sa presúva do štádia zisťovania skutočností rozhodujúcich pre potvrdenie alebo pre vyvrátenie tohto trestného obvinenia, ktoré je tak vlastne predpokladom tohto šetrenia, tak vzhľadom na uvedené uznesenie o vznesení obvinenia, na vydanie ktorého boli v čase jeho vydania splnené všetky zákonné predpoklady a z tohto dôvodu nebolo zrušené ani v konaní o sťažnosti proti tomuto uzneseniu, nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Podľa žalovanej tento záver je taktiež v súlade s rozhodovacou praxou Európskeho súdu pre ľudské práva napr. rozhodnutie ESLP vo veci Lavrečov proti Českej republike zo dňa 20.06.2013, sťažnosť č. 57404/08. Ak by mal zákonodarca v úmysle odškodňovať aj osoby v pozícii žalobcu, teda osoby, ktoré boli spod obžaloby oslobodené (avšak neboli stíhané väzobne), neupravoval by osobitne prípady nezákonnej väzby v ustanovení § 8 ods. 5 zákona o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci obsahuje konkrétnu úpravu, v zmysle ktorej je potrebné rozhodnutie považovať za nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je v tomto smere iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Žalovaná zastáva názor, že v danom prípade chýba hmotnoprávny podklad pre priznanie nároku žalobcu, nakoľko žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia.

4.1. K samotnému uplatnenému nároku na náhradu škody titulom náhrady nákladov vynaložených na právne zastupovanie vo výške 1 522,69 eura uvádza, že k výške uplatneného nároku sa v tomto štádiu konania nemožno vyjadriť, nakoľko správnosť výpočtu, vrátane skutočnosti, či sa obhajca reálne predmetných úkonov zúčastnil, možno overiť len nahliadnutím do súdneho spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn.: 2 Tv 1/2014.

4.2. Žalobca v žalobe namieta, že v prípade, ak by voči jeho osobe nebolo vznesené obvinenie, nedošlo by k platnému skončeniu jeho služobného pomeru profesionálneho vojaka. S týmto názorom sa žalovaná nestotožňuje, nakoľko žalobca bol personálnym rozkazom riaditeľa personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky č. XXXX zo dňa 03.06.2013 prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. k) zákona č. 346/2005 Z. z. Právnu skutočnosťou, zakladajúcou prepustenie žalobcu zo služobného pomeru, nebolo uznesenie o vznesení obvinenia, ale uplynutie dohodnutej doby na zotrvanie v dočasnej štátnej službe.

4.3. Taktiež namieta, že žalobca v otázke uplatneného nároku na náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy vo výške 10 000 eur neuniesol dôkazné bremeno a tento nárok v celom rozsahu popiera.

4.4. Žalovaná záverom namieta premlčanie práva žalobcu na náhradu škody v zmysle § 19 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu. Podľa citovaného ustanovenia platí, že právo na náhradu škody sa premlčí za tri rody odo dňa kedy sa poškodený dozvedel o škode. Podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona o zodpovednosti za škodu platí, že lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov. V danom prípade sa žalobca o nezákonnom rozhodnutí dozvedel najneskôr dňa 27.04.2017, kedy bolo vyhlásené uznesenie Krajského súdu Bratislava (Trenčín) sp. zn.: 2 Tov4/2016. Podľa žalobcom predloženého vyúčtovania sa vyhlásenia predmetného uznesenia zúčastnil aj právny zástupca žalobcu. Právo na náhradu škody by sa v danom prípade premlčalo dňa 28.04.2020. Žiadosť o predbežné prerokovanie nároku bola na Generálnu prokuratúru zaslaná dňa 24.04.2020, v dôsledku čoho premlčacia lehota prestala plynúť. Stanovisko Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky k žiadosti o predbežné prerokovanie nároku bolo žalobcovi doručené dňa 02.07.2020, v dôsledku čoho dňa 03.07.2020 došlo k pokračovaniu v plynutí premlčacej doby. S poukazaním na vyššie uvedené má za to, že premlčacia doba žalobcom uplatňovaného nároku na náhradu škody uplynula dňa 06.07.2020. Žaloba bola v danom prípade vyhotovená dňa 21.08.2020. Z uvedeného usudzuje, že bola na Okresný súd Rimavská Sobota doručená po 21.08.2020. Vzhľadom na to, že žalobca si v danom prípade žalobou uplatnil nárok na náhradu škody po 06.07.2020, vznáša námietku premlčania práva.

4.5. Vzhľadom na nedostatok miestnej príslušnosti bolo navrhnuté, aby bol spor postúpený príslušnému súdu.

5. Dňa 05.10.2020 bola vec Okresného súdu Rimavská Sobota, vedená pod sp. zn. 8C/28/2020 postúpená tunajšiemu súdu, keďže žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody z titulu nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o vznesení obvinenia za prečin porušovania služobných povinností, ktoré bolo vydané povereným príslušníkom Útvaru vojenskej polície Topoľčany sp. zn. ÚVPTO-145/OOaDTČ-2011, t.j. orgánom, ktorý má sídlo v obvode Okresného súdu Topoľčany.

6. Po postúpení veci tunajšiemu súdu žalovaná listom zo dňa 20.11.2020 navrhla, aby vec z dôvodu miestnej príslušnosti bola postúpená Okresnému súdu Bratislava I, vzhľadom na to, že žalobca odvíja nárok na náhradu škody titulom vznesenia obvinenia a následným zamietnutím podanej sťažnosti prokurátorom, nakoľko dozor nad zachovaním zákonnosti v prípravnom konaní vykonávala Okresná prokuratúra Bratislava I.

6.1. Posudzujúc námietku žalovanej týkajúcu sa miestnej príslušnosti súd vychádzal zo skutočností, že žalobca si uplatnil nárok z titulu náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím príslušníka Útvaru vojenskej polície Topoľčany sp. zn. ÚVPTO-145/OOaDTČ-2011 z 21.02.2012, ktorým bolo voči nemu vznesené obvinenie. Preto podľa súdu je daná osobitná miestna príslušnosť tunajšiemu súdu, podľa § 19 písm. b) CSP, nakoľko popri všeobecnom súde žalovaného je na konanie miestne príslušný aj súd, v ktorého obvode nastala skutočnosť, ktorá zakladá právo na náhradu škody. Preto súd, s poukazom na ustanovenie § 42 CSP, na námietku miestnej nepríslušnosti tunajšieho súdu neprihliadol.

7. Rozsudkom č. k. 6C/34/2020-105 zo dňa 02.07.2021 súd žalobu žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pre posúdenie kedy sa žalobca dozvedel o škode je podľa súdu rozhodujúci dátum vyhlásenia uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bolo odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zamietnuté, t.j. dátum 27.04.2017. Predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bolo na Generálnu prokuratúru zaslané dňa 24.04.2020. Premlčacia lehota tak neplynula od 24.04.2020 do 02.07.2020, t.j. doručenia stanoviska Generálnej prokuratúry žalobcovi. Trojročná lehota na uplatnenie nároku začala plynúť od 27.04.2017 a uplynula by dňom 28.04.2020. Treba však zohľadniť skutočnosť, že premlčacia lehota neplynula počas predbežného prerokovania nároku, t.j. od 24.04.2020 do 02.07.2020, t.j. v trvaní 5 dní, vzhľadom na uplynutie trojročnej lehoty dňom 28.04.2020, ktorá následne po 02.07.2020 začala opäť plynúť a uplynula dňom 07.07.2020. Žalobca pritom žalobu podal pôvodne na Okresný súd Rimavská Sobota dňa 21.08.2020, t.j. po márnom uplynutí trojročnej premlčacej lehoty.

8. Krajský súd v Nitre, na odvolanie žalobcu, uznesením č.k. 9Co/82/2021-145 zo dňa 18.11.2021 zrušil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V uznesení okrem iného uviedol, že právoplatnosť uznesenia Krajského súdu v Trenčíne nastala dňa 27.04.2017. Týmto dňom bolo teda jeho obhajcovi oznámené zrušenie rozhodnutia, od ktorého si žalobca odvodzoval svoj nárok. Súd prvej inštancie sa však nezaoberal tým, kedy bolo toto rozhodnutie oznámené žalobcovi jeho obhajcom, teda kedy sa žalobca o tom rozhodnutí dozvedel, preto počítanie premlčania od 27.04.2017 považuje odvolací súd zatiaľ za predčasné. Najneskôr sa pritom žalobca musel o zrušení rozhodnutia, od ktorého si žalobca odvodzuje svoj nárok, dozvedieť dňa 15.05.2017, kedy svojmu obhajcovi doplatil trovy právneho zastúpenia v trestnom konaní, a teda mal vedomosť u končení trestného konania. Stanovenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty musí súd posudzovať pre každý prípad jednotlivo a túto nie je možné paušalizovať. K tomu, kedy sa žalobca dozvedel o škode (o každom nároku samostatne) sa súd prvej inštancie vôbec nevyjadril, teda nie je zrejmé, či mal za to, že ku dňu rozhodovania Krajského súdu v Trenčíne žalobca už vedel skutkové okolnosti ohľadne všetkých nárokov, z ktorých mohol vyvodiť vznik škody, ako aj jej rozsah. Ďalej krajský súd v rozhodnutí poukázal na to, že prvoinštančný súd neaplikoval zákon č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 v justícii a aj z tohto pohľadu je záver o premlčaní nároku zatiaľ predčasný.

9. Súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 25.02.2022, na ktorom právny zástupca žalobcu uviedol, že z hľadiska dôvodov uznesenia odvolacieho súdu, zo strany žalobcu okrem doteraz tvrdených

skutočností, nevedia preukázať konkrétnu okolnosť, ktorá by jednoznačne preukázala doručenie vyúčtovania trov právneho zastúpenia. Žalobca však jednoznačne tvrdí, že úhradu zostatku odmeny a nákladov obhajcu uhradil v deň, kedy mu bolo vyúčtovanie doručené a tiež tvrdí, že v tento deň sa dozvedel najskôr o tom, ako odvolací súd v jeho trestnej veci rozhodol. Určitým spôsobom teda moderujú, aj vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu, ich tvrdenie, že plynutie premlčacej doby je potrebné odvíjať od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu v trestnej veci. Pokiaľ ide o ostatné uplatnené nároky žalobca tvrdí, že rozsah náhrady škody, čo sa týka uplatneného nároku na rozdiel, nevyplatenie príspevku na bývanie a rozdielu medzi hodnotným platom a platom počas pozastavenia výkonu služby a aj na uplatnený rozdiel náhrady mzdy. Sám osobne nevedel ustáliť ani ku dňu, kedy sa dozvedel o náhrade škody, teda aj z tohto dôvodu potreboval poskytnúť právnu službu. A tak z hľadiska objektívnych okolností a posudzovania veci je rovnako toho názoru, že je potrebné aj vo vzťahu k týmto nárokom za najskorší termín považovať 15.05.2017. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na nemajetkovú škodu uviedol, že tento je závislý od výroku súdu, takže nedôvodné stíhanie pociťuje žalobca do dnešnej doby. Z uvedeného dôvodu, podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, nárok premlčaný nie je. Ak sa teda vychádza z dátumu 15.05.2017, premlčacia doba by mala uplynúť 15.05.2020. Súd prvej inštancie už v predchádzajúcom rozhodnutí konštatoval, že k prerušeniu plynutia premlčacej doby došlo počas toho, ako nárok predbežne prejednávala žalovaná, teda od 24.04. do 02.07.2020, to vyšlo 68 dní. Podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, z dôvodu ust. § 1 písm. a) zák. č. 62/2020, premlčacia doba neplynula v období od 27.03. do 30.04.2020, teda 34 dní. Ak sa niekde neurobila chyba v počítaní, pri tomto prepočte by mala premlčacia doba uplynúť 23.08.2020. Z uvedeného dôvodu žalobca tvrdí, že ak žaloba bola podaná 21.08., bola podaná včas a námietka premlčania zo strany žalovanej nie je dôvodná.

9.1. Zástupkyňa žalovanej k počítaniu premlčacích lehôt uviedla, že naďalej je toho názoru, že právo je premlčané, avšak považuje za potrebné v ďalšom konaní vyžiadať od JUDr. Jána Janušku doklad o doručovaní vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu zo dňa 10.05.2017 a teda zistiť, akým spôsobom bolo toto vyúčtovanie žalobcovi doručované a kedy ho prevzal.

9.2. Právny zástupca žalobcu uviedol, že nenamieta žalovanou stranou navrhnutý dôkaz vyžiadania obhajcu žalobcu v trestnom konaní JUDr. Janušku, ale nie je si istý z hľadiska povinnosti mlčanlivosti a s tým súvisiacim zbavením žalobcom mlčanlivosti právneho zástupcu. Pokiaľ ide o výsluch žalobcu, prípadne svedkov, tento návrh nepodávali pre vznesenú námietku premlčania, a to aj z hľadiska hospodárnosti konania. Vzhľadom na odstup času žalobca nedisponuje dôkazom, ktorý by preukazoval doručenie vyúčtovania. Z hľadiska procesnej obrany žalovanej nebolo tvrdené a ani predložený iný dôkaz, ktorý by spochybňoval záver odvolacieho súdu o možnom počítaní lehôt alebo začatia plynutia lehoty premlčania. Tvrdenie žalovanej nie je podložené žiadnym dôkazom, ktoré by vyvracalo tvrdenie žalobcu o vedomosti výsledku trestného konania sa malo odvíjať od 15.05., kedy uhradil zostatok odmeny svojho obhajcu.

10. Z vyjadrenia JUDr. Jána Janušku, advokáta, listom zo dňa 24.03.2022 vyplýva, že nemá k dispozícii doklad alebo list o doručovaní vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu, zo dňa 10.05.2017, ktorý bol adresovaný žalobcovi. Má k dispozícii iba vyčíslenie náhrady trov konania vo výške 1.522,69 eura a protokol o odovzdaní spisového materiálu zo dňa 26.09.2017, podpísaný žalobcom. Vzhľadom na odstup času si nepamätá bližšie na okolnosti doručovania vyčíslenia náhrady trov konania.

11. Na pojednávaní dňa 26.05.2022 žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že o rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.04.2017 sa dozvedel vtedy, keď poslal peniaze obhajcovi. Nepamätá si však, kedy to bolo. Je pravdou, že najskôr dostal od obhajcu vyúčtovanie, tiež nevie kedy to bolo. O výsledku rozhodnutia krajského súdu ho obhajca oboznámil, keď vychádzal z miestnosti krajského súdu, keď to bolo ukončené. Zatelefonoval mu, že to vyhrali alebo mu povedal slovami, že je to ukončené. Následne mu poslal vyúčtovanie obhajoby. Trvá na jednotlivých nárokoch, ktoré si vo veci uplatnil. Celé konanie ho zasiahlo po psychickej stránke, bývalí kolegovia s ním nedebatovali, každý ho považoval za zlodēja. Ovplyvnilo to aj jeho finančnú stránku aj rodinný život. S manželkou sa hádali kvôli financiám a tiež kvôli psychike, ktorú prežíval. Ovplyvnilo to aj jeho spoločenský život, keď niekoho stretol na ulici, prešli na druhú stranu chodníka alebo si odpľuli. Stávalo sa to v S., kde vtedy býval. Keď ho postavili mimo službu v rozkaze vyšlo ako to je s ním. Tí čo ho obchádzali, boli to kolegovia, ktorí slúžili so žalobcom na útvare. Vyhýbal sa chodeniu po vonku, aby to nemusel zažívať. Uviedol, že si nepamätá, či mu bolo vyúčtovanie obhajcu doručované poštou alebo si ho bol prevziať v kancelárii obhajcu. Do S. sa presťahoval z dôvodu,

aby sa nemusel stretávať s tými ľuďmi a preto, že tam mal byť, ktorý bol písaný na jeho sestru a nájomné tam bolo nižšie. S manželkou majú jedno dieťa vo veku sedem a pol roka.

11.1. Svedkyňa V. L., manželka žalobcu, na pojednávaní uviedla, že vie, čo je predmetom konania. Bolo to také dosť veľmi zlé, najhoršie obdobie ich života, keď bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi. Dovtedy žili usporiadaný život, mali všetko čo mohli mať. Toho dňa, kedy ho postavili mimo službu, sa to zmenilo, hlavne po finančnej stránke. Zišli na úplné minimum, na nejakých 200,- eur mesačne, nemali z čoho žiť. Bývali u jej matky, ktorá im pomáhala, pričom sama žila z invalidného dôchodku. Pre žalobcu to bolo veľmi zlé. Veľmi sa so žalobcom hádali. Psychicky to nezvládal. Tvrdil, že načo je vlastne tu, že sa nedokáže postarať o rodinu. Po niekoľkých mesiacoch sa rozhodli, že bude lepšie, keď si na určitý čas dajú pauzu. Žalobca odišiel k svojim rodičom do S., nepamätá si kedy to bolo. Dodáva, že je ťažké sa k tomu vyjadrovať aj teraz. Po určitej dobe zistila, že je tehotná, tak sa žalobca rozhodol vrátiť. Tešili sa veľmi na dieťa, ale tehotenstvo svedkyne sa muselo ukončiť v 27. týždni. Uviedla, že si myslí, že to bolo zo stresov z toho všetkého. Narodilo sa im dieťa s váhou 680 gramov. Prišlo ďalšie obdobie bez peňazí, ale rodičia im sľúbili, že im pomôžu. Bolo veľmi ťažké, keď sme stretli kolegov žalobcu. Išli okolo a odpľuli si so slovami „fuj, zlodej.“ Bolo to veľmi ťažké obdobie. Pretým žalobca dobre vychádzal s kolegami. Stalo sa, že keď si zabudol doma mobilný telefón, tak mal aj 40 neprijatých hovorov, čo mu volali, potom už vôbec. Po narodení dcéry, keď mala asi pol roka, prišli do kaviarne, kde sedeli jeho kolegovia na terase, keď išli okolo, obrátili zrak, ani sa so žalobcom nepozdravili. Iba jeden prišiel a podal mu ruku. Vedeli o tom aj susedia, avšak nebolo to také zlé, ako zo strany kolegov. Ani po oslobodení žalobcu sa vzťahy s kolegami neobnovili, nepozdravia ho.

11.2. Právny zástupca žalobcu vo svojej záverečnej reči uviedol, že zotráva na podanej žalobe. Je toho názoru, že nedôvodným trestným stíhaním došlo k škode na jeho strane a to úbytkom v majetkovej sfére, a to jednak z dôvodu jeho povinnosti zaplatiť odmenu a hotové výdavky svojmu obhajcovi, ktorý ho v trestnom konaní obhajoval, využívajúc svoje ústavné právo na poskytnutie právnej pomoci. Výška tejto škody je preukázaná jednak vyúčtovaním právnej služby a jednak dôkazmi o úhrade. V tejto súvislosti uviedol, že úkony právnej služby boli účelne a hospodárne vynaložené. Okrem toho si žalobca uplatňuje nárok na škodu v súvislosti s tým, že po dočasnom pozbavení štátnej služby sa znížil hodnotný plat a rozdiel potom predstavuje sumu 8 366,40 eura plus 3 688,- eur za neposkytovanie príspevku na bývanie. Po prepustení zo služobného pomeru sa zamestnal, kde dosahoval mesačnú mzdu vo výške 410,- eur a rozdiel medzi touto mzdou a služobným platom si uplatňuje za jeden rok vo výške 5 539,29 eura. Listinné dôkazy ohľadne služobného platu, poberania príspevku aj mzdy od svojho zamestnávateľa predložil. Má za to, že dostatočným spôsobom preukázali škodu v materiálnej oblasti vo výške 19 116,29 eura. Okrem toho, v súlade s ust. § 17 zák. č. 514/2003, je dôvodné priznať žalobcovi aj náhradu nemajetkovej ujmy v navrhovanej výške 10 000,- eur. V tejto súvislosti zdôraznil, že samotné trestné stíhanie trvalo viac ako 5 rokov a počas tejto doby, ako obvinený a obžalovaný, bol žalobca povinný znášať obmedzenia, ktoré trestné stíhanie prináša. Výpoveďou žalobcu a svedkyne preukázali, že okrem toho, že bol dočasne postavený mimo službu a následne pozbavený výkonu štátnej služby, došlo aj z tohto dôvodu k výraznému zásahu do jeho osobnosti, najmä v oblasti rodinných vzťahov, aj keď nie je možné jednoznačne dokazovať predčasnosť pôrodu jeho dcéry, je možné zväziť, že odchod zo spoločnej domácnosti žalobcu a nezhody, ktoré popisovali, odôvodňujú primeranosť navrhovanej nemajetkovej ujmy.

11.2.1. Pokiaľ ide o námietku premlčania, z hľadiska posudzovania behu plynutia tejto premlčacej doby je rozhodujúce, že vo vzťahu k majetkovej ujme sa o rozsahu tejto majetkovej ujmy žalobca dozvedel v deň úhrady nedoplatku odmeny za poskytnuté právne služby, tzn. 15.05.2017. Pokiaľ ide o výpočet, ktorý prezentoval na poslednom pojednávaní, trvá aj s prihliadnutím na zákon č. 62/2020 Z.z. vo vzťahu k ostatným nárokom majetkovej povahy. O týchto sa podľa názoru právneho zástupcu žalobcu, žalobca dozvedel dňom doručenia rozsudku krajského súdu, teda 27.07.2017. Vo vzťahu k nemajetkovej ujme vychádza z toho, že táto aj napriek času právoplatnosti rozhodnutia súdu, jeho oslobodením spod obžaloby pretrváva. Navrhol, aby súd žalobe vyhovel a aby v prípade úspechu v konaní boli žalobcovi priznané aj trovy konania v plnom rozsahu.

11.3. Zástupkyňa žalovanej vo svojej záverečnej reči uviedla, že vznášajú opätovne námietku premlčania a ako už bolo v prechádzajúcom konaní uvedené, a ako i vyplýva zo spisu, obhajca žalobcu sa zúčastnil verejného zasadnutia Krajského súdu v Trenčíne dňa 27.04.2017. Samotný žalobca na pojednávaní potvrdil, resp. uviedol, že obhajca ho o výsledku, teda o tom, že boli v konaní úspešní, informoval

telefonicky po vyjdení z pojednávacej miestnosti. Je toho názoru, že týmto dňom sa žalobca objektívne dozvedel o škode, a teda od tohto dátumu treba počítať plynutie premlčacej doby. Začiatok plynutia premlčacej doby sa teda viaže výlučne na tento dátum. Plynutie premlčacej doby nemožno odvíjať od dátumu, kedy žalobca, po dohode so svojim obhajcom, skutočne uhradil obhajcovi náklady obhajoby. Úhrada trov právneho zastúpenia, ako záväzku žalobcu vo vzťahu k jeho obhajcovi v trestnom konaní, ku ktorému sa žalobca zaviazal už uzavretím zmluvy o poskytovaní právnych služieb, je vecou ich vzájomného právneho vzťahu, ktorý existuje medzi žalobcom ako klientom a jeho právnym zástupcom, obhajcom, pričom spôsob, forma a čas vykonania tejto úhrady je výlučne na uvážení týchto zmluvných strán. Viazanie začiatku plynutia premlčacej doby na takto variabilnú skutočnosť, by neprispelo k zachovaniu právnej istoty. Teda po zvážení všetkých týchto skutočností, je toho názoru, že premlčacia doba začala plynúť 27.04.2017, po zohľadnení prerušení všetkých premlčacích dób, táto doba plynula do 10.08.2020.

11.3.1. Pokiaľ by sa súd nestotožnil so vznesenou námietkou premlčania, zástupkyňa žalovaného uviedla, že v konaní nebola preukázaná existencia jednak nezákonného rozhodnutia, ako predpokladu vzniku škodovej udalosti, kde odkazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenia. Pokiaľ sa týka výšky uplatnenej škody, poukazuje na nesprávny výpočet trov konania uplatnený žalobcom. K uplatnenej nemajetkovej ujme a k jej vyčísleniu uvádza, že podľa jej názoru nebola žalobcom dostatočne objektivizovaná. Pokiaľ by sa však súd nestotožnil s argumentáciou žalovanej a rozhodol sa priznať žalobcovi uplatnený nárok, požiadala by o dlhšiu lehotu na plnenie, nakoľko sú technické problémy, pokiaľ sa rozhodnutie doručí žalovanej.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, listu Generálnej prokuratúry k nároku na náhradu škody, obsahom výplatných pásovk, potvrdenia o zrealizovaní transakcie, vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu, personálnych rozkazov, denného rozkazu veliteľa, pracovnej zmluvy, dodatku k pracovnej zmluve, obsahom spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2Tv/1/2014, ostatných listinných dôkazov a v zmysle intencií rozhodnutia krajského súdu výsluchom žalobcu a právnym zástupcom žalobcu navrhutej svedkyne V. L. a zistil tento skutkový stav:

12.1. Uznesením povereného príslušníka Útvaru vojenskej polície Topoľčany zo dňa 21.02.2012 sp. zn. ČVS: ÚVP TO-145/OOaDTČ-2011 bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie za prečin porušovania služobných povinností podľa § 411 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v tomto uznesení.

12.2. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 16.03.2012 č.k. 2 Pv 653/2011-12 bola sťažnosť žalobcu zamietnutá ako nedôvodná.

12.3. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.05.2016 sp. zn. 2Tv/1/2014-600 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

12.4. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.04.2017 č.k. 2Tov/4/2016-620 bolo odvolanie prokurátora proti vyššie uvedenému rozsudku zamietnuté.

12.4.1. Zo spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2Tv/1/2014, zo zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Trenčíne dňa 27.04.2017, súd zistil, že obžalovaný V. L. bol neprítomný, ospravedlnený, požiadal o vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obhajca obžalovaného V. L., JUDr. Ján Januška, bol prítomný verejného zasadnutia. Ďalej bolo zistené, že rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne bolo obžalovanému V. L. doručené dňa 07.07.2017. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I (bod 8.3.), nadobudol právoplatnosť dňa 27.04.2017.

12.5. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky Liptovský Mikuláš č. XXXX zo dňa 20.04.2012, podľa § 65 ods. 1 písm. b) zák. č. 346/2005 Z.z. bol žalobca dočasne pozbavený výkonu štátnej služby profesionálneho vojaka od 26.04.2012.

12.6. Personálnym rozkazom riaditeľa Personálneho úradu Ozbrojených síl Slovenskej republiky, Personálny úrad Slovenskej republiky Liptovský Mikuláš č. XXXX zo dňa 03.06.2013, podľa § 70 ods. 1 písm. k) zák. č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl Slovenskej

republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bol žalobca prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka, ktorého služobný pomer skončí 31.08.2013.

12.7. Dňa 04.03.2013 žalobca, ako zamestnanec, uzatvoril pracovnú zmluvu so zamestnávateľom BTW Transport spol. s r. o. Veľká Paka, s dohodnutým pracovným pomerom na dobu určitú do 03.03.2014, s účinnosťou od 04.03.2013.

12.8. Z vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu, listom zo dňa 10.05.2017, advokátom JUDr. Jánom Januškom, vyplýva, že po ukončení zastupovania zasiela žalobcovi vyčíslenie náhrady trov konania obhajcu za úkony vykonané na základe plnomocnenstva zo dňa 05.04.2012, a to trovy konania obhajcu spolu 1 522,69 eura s tým, že bol poskytnutý preddavok spolu 1 500,- eur a zostáva k úhrade 22,69 eura.

12.9. Z potvrdenia o zrealizovaní transakcie s dátumom realizácie 15.05.2017 vyplýva úhrada zúčtovanej sumy 23,- eur (nedoplatok náhrady trov konania obhajcu) žalobcom na účet obhajcu JUDr. Jána Janušku.

12.10. Listom právneho zástupcu žalobcu zo dňa 24.04.2020, adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky Bratislava, podal žalobca návrh na predbežné prejednanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci a nesprávnym úradným postupom v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Z rovnakého dôvodu, ako je uvedené v žalobe, si žalobca uplatnil jednotlivé nároky na náhradu škody vo výške 19 116,29 eura, a to v materiálnej oblasti a titulom nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- eur.

12.11. K žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., listom zo dňa 30.06.2020 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky Bratislava, oznámila žalobcovi, že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie jeho nároku na náhradu škody uplatneného v žiadosti o predbežné prerokovanie nároku v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., keď nie je k tomu preukázaný základný predpoklad pre uspokojenie nároku na náhradu škody, a to, že vydanie žalobcom označeného rozhodnutia ako nezákonného, bolo v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Stanovisko Generálnej prokuratúry bolo doručené žalobcovi dňa 02.07.2020.

12.12. Z výpovede žalobcu súd zistil, že o výsledku rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne (odsek 12.4. rozsudku) ho obhajca oboznámil, keď vychádzal z miestnosti krajského súdu, keď to bolo ukončené. Zatelefonoval mu, že vyhrali, alebo mu povedal slovami, že je to ukončené. Následne mu poslal vyúčtovanie obhajoby.

13. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, v znení ku dňu právoplatnosti uznesenia Krajského súdu v Trenčíne, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

14. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

15. Podľa § 6 ods. 1, 2 citovaného zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

16. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti

poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

17. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

18. Podľa § 17 ods. 1 až 4 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu

19. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

20. Podľa § 19 ods. 1 až 3 citovaného zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

21. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

- a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,
- b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

22. V danom prípade si žalobca uplatňuje svoj nárok na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V tejto súvislosti súd poukazuje na stanovisko zaujaté Najvyšším súdom SR, v uznesení zo dňa 29.09.2020 sp. zn. 9Cdo/65/2020, podľa ktorého v súlade s ustálenou súdnou praxou zodpovedá štát aj za škodu spôsobenú začatím trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným rozhodujúcim rozhodnutím trestného súdu. Táto zásada bola vyjadrená už vo viacerých skorších rozhodnutiach, ktoré sa týkali náhrady škody spôsobenej štátnym orgánom, v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným

postupom. Rozhodovanie súdov podľa tohto zákona sa ustálilo medzi iným na názore, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol oslobodený spod obžaloby, má podľa § 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia (R 35/1991). Na to nadviazal záver, že ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa § 1 až 4 zák. č. 58/1969 Zb. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Na podstate týchto právnych záverov, ku ktorým sa dospelo vo vzťahu k prípadom škôd vzniknutých za účinnosti zák. č. 58/1969 Zb. zotrúva súdna prax aj po prijatí zákona č. 514/2003 Z.z. Z uznesenia NS SR ďalej vyplýva, že i keď jedným zo základných predpokladov zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v zmysle § 6 ods. 1 veta prvá, zák. č. 514/2003 Z.z. je zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, ktorým bola spôsobená škoda, treba mať na zreteli, že zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu zodpovedá, aby každá majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným, zásahom štátu bola odčinená (viď bližšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/15/2009, uznesením Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 06.12.2010 navrhnuté na uverejnenie v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky). Zákon č. 514/2003 Z.z. výslovne neupravuje nárok na náhradu škody v prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Judikatúra dospela k záveru, že ide o špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú začatím a vedením trestného stíhania, pri ktorom treba vychádzať z analogického výkladu úpravy najbližšej, a to z úpravy zodpovednosti za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Rovnaký význam, ako zrušenie právoplatného uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, má v tomto zmysle tiež zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby. Skutočnosť, že nedošlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na (ne) správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok trestného stíhania. Toľko z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

22.1 Uvedené právo nemá iba ten, kto si obvinenie sám zavini, kto bol spod obžaloby oslobodený alebo proti nemu trestné stíhanie bolo zastavené len preto, že nie je za spáchaný trestný čin trestne zodpovedný, alebo mu bola udelená milosť, alebo že trestný čin bol amnestovaný.

23. V zmysle intencií Krajského súdu v Nitre sa súd opätovne zaoberal otázkou námietky premlčania vznesenej žalovanou. Zákon č. 514/2003 Z.z. ustanovuje v § 19 kombinovanú premlčaciu dobu. V odseku 1 ide o subjektívnu premlčaciu dobu a v odseku 2 o objektívnu premlčaciu dobu. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu je stanovená v dĺžke troch rokov. Táto začína plynúť od momentu, kedy sa poškodený dozvedel o škode. Poškodený sa v zmysle ustanovenia § 19 ods. 1 zákona dozvie o škode vtedy, keď zistí skutkové okolnosti, z ktorých možno vyvodit' vznik škody a orientačne (približne) aj jej rozsah. Nie je teda potrebné, aby poškodený poznal rozsah škody presne (napríklad na základe odborného posudku). Pre začiatok plynutia premlčacej doby nie je tiež potrebné, aby poškodený vedel, kto za škodu zodpovedá, resp. ktorý orgán spôsobil škodu. Poškodený sa o vzniku škody z pravidla dozvie vtedy, kedy dôjde k zrušeniu nezákonného rozhodnutia, alebo k oslobodeniu spod obžaloby.

23.1. Plynutie premlčacej doby podľa § 19 ods. 3 citovaného zákona sa prerušuje od doby, kedy poškodený podal na príslušný orgán písomnú žiadosť o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona a prerušenie trvá až do momentu skončenia prerokovania. Najdlhšie prerušenie plynutia premlčacej doby trvá 6 mesiacov. Táto lehota vychádza z ustanovenia § 16 citovaného zákona, ktoré umožňuje poškodenému podať žalobu na náhradu škody na súd, ak orgán zodpovedný za škodu neuspokojí nárok poškodeného na náhradu škody.

24. V danej veci začiatok plynutia premlčacej lehoty súd posudzoval podľa ustanovenia § 19 ods. 1 citovaného zákona, podľa ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky, odo dňa keď sa poškodený dozvedel o škode. Začiatok posudzovania plynutia premlčacej lehoty je viazaný na deň, kedy sa žalobca dozvedel o škode. Predpokladom začiatku plynutia premlčacej lehoty je teda okamih, kedy sa žalobca dozvedel o škode, t.j. skutkových okolnostiach, z ktorých mohol zistiť vznik škody zakladajúcej jej uplatnenie podľa zák. č. 514/2003 Z.z.

24.1. Rozhodujúcou skutočnosťou pri priznaní nároku žalobcu je posúdenie vznesenej námietky premlčania žalovanou. Pre posúdenie, kedy sa žalobca dozvedel o škode a o tom, že rozhodnutie, od ktorého svoj nárok odvodzoval, bolo zrušené, je podľa súdu rozhodujúci dátum vyhlásenia uznesenia

Krajského súdu v Trenčíne, ktorým bolo odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zamietnuté, t.j. dátum 27.04.2017. K rozhodnutiu došlo na verejnom zasadnutí krajského súdu, ktorého sa zúčastnil obhajca žalobcu JUDr. Ján Januška. Žalobca sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil. Ako vyplýva z výpovede žalobcu na pojednávaní na tunajšom súde dňa 26.05.2022 o výsledku rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne ho obhajca oboznámil dňa 27.04.2017, keď vychádzal z miestnosti krajského súdu, keď to bolo ukončené. Zatelefonoval mu, že vyhrali, alebo mu povedal slovami, že je to ukončené. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca sa dňa 27.04.2017 dozvedel, že na jeho úkor došlo ku škode spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, pretože žalobca bol v konaní riadne zastúpený JUDr. Jánom Januškom, ktorý ho o výsledku rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne telefonicky v ten istý deň informoval.

25. V zmysle intencií Krajského súdu v Nitre v danej veci súd, pre stanovenie počiatku premlčania, posudzoval skutočnosť, kedy sa žalobca dozvedel o škode, teda kedy zistil skutkové okolnosti, z ktorých mohol vyvodíť vznik škody, ako aj jej rozsah, a to u každého nároku jednotlivo. Prihliadol pri tom na skutočnosť, že nárok žalobcu na náhradu škody pozostáva z majetkovej škody a to odmeny za poskytnuté právne služby a náhradu hotových výdavkov v sume 1.522,69 eura, rozdielu medzi jeho hodnotným platom počas dočasného pozbavenia výkonu služby až do prepustenia zo služobného pomeru v sume 8.366,40 eura a titulom neposkytovania príspevku na bývanie škoda vo výške 3.688,- eur, rozdielu medzi dosiahnutou mzdou po prepustení zo služobného pomeru a nárokom na hodnotný plat vo výške 5.539,20 eura, teda celkovo si žalobca uplatnil náhradu škody v materiálnej oblasti vo výške 19.116,29 eura a nemajetkovú škodu vo výške 10.000,- eur.

25.1. Súd má z vykonaného dokazovania preukázané, že ku dňu rozhodovania Krajského súdu v Trenčíne (t. j. ku dňu 27.04.2017), mal žalobca vedomosť o vzniknutej škode majetkovej aj nemajetkovej. V prípade majetkovej ujmy ide o nárok žalobcu na priznanie rozdielu medzi jeho hodnotným platom počas dočasného pozbavenia výkonu služby až do prepustenia zo služobného pomeru v sume 8.366,40 eura a titulom neposkytovania príspevku na bývanie škoda vo výške 3.688,- eur, rozdielu medzi dosiahnutou mzdou po prepustení zo služobného pomeru a nárokom na hodnotný plat vo výške 5.539,20 eura. Uvedené nároky súvisia s personálnymi rozkazmi riaditeľa Personálneho úradu ozbrojených síl Slovenskej republiky, tak ako sú uvedené v bodoch 12.5. tohto rozsudku, datované 20.04.2012 a 03.06.2016 a tiež ako vyplýva z bodu 12.7., keď dňa 04.03.2013 uzatvoril pracovnú zmluvu so zamestnávateľom BTW Transport spol. s r. o. Rovnako k uvedenému dátumu 27.04.2017 mal žalobca vedomosť o nemajetkovej ujme, keď ako vyplýva z jeho výpovede, v tejto uviedol, že celé trestné konanie ho zasiahlo po psychickej stránke, bývalí kolegovia s ním nedebovali, ovplyvnilo to jeho rodinný život ako i spoločenský život. Z výpovede svedkyne V. L., manželky žalobcu, vyplýva, že do vznesenia obvinenia proti žalobcovi viedli usporiadaný život, toho dňa, keď bol postavený mimo službu, sa to zmenilo. Z dokazovania mal súd za preukázané splnenie predpokladu začiatku plynutia premlčacej doby, vzhľadom na uvedené nároky žalobcu, dňom 27.04.2017, kedy žalobca mal vedomosť o škode, to v čase, keď mu boli známe skutočné okolnosti, z ktorých mohol zistiť vznik škody zakladajúcej jej uplatnenie, t.j. deň keď mu obhajca JUDr. Ján Januška telefonicky oznámil výsledok rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, ako uviedol žalobca vo svojej výpovedi, o tomto výsledku ho obhajca oboznámil keď vychádzal z miestnosti krajského súdu, keď to bolo ukončené a informoval ho telefonicky.

25.2. Z ustanovenia § 19 ods. 3 vyššie citovaného zákona vyplýva, že lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 mesiacov. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa tak plynutie premlčacej lehoty práva na náhradu škody prerušuje okamihom doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody orgánu podľa § 4 ods. 1. V danej veci žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola na Generálnu prokuratúru zaslaná dňa 24.04.2020. Premlčacia lehota tak neplynula od 24.04.2020 do 02.07.2020, t.j. doručenia stanoviska Generálnej prokuratúry žalobcovi.

25.3. Z dokazovania vyplýva, že trojročná lehota na uplatnenie nároku začala plynúť od 27.04.2017, kedy sa žalobca od svojho obhajcu dozvedel o výsledku rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne a uplynula by dňom 28.04.2020. Treba však zohľadniť skutočnosť, že premlčacia lehota neplynula počas predbežného prerokovania nároku, t.j. od 24.04.2020 do 02.07.2020, v trvaní 5 dní, vzhľadom na uplynutie trojročnej lehoty dňom 28.04.2020, ktorá následne po 02.07.2020 začala opäť plynúť a uplynula by dňom 07.07.2020.

25.4. Zákonom č. 62/2020 Z.z., schváleným dňa 25.03.2020, došlo v reakcii na mimoriadnu situáciu, spôsobenú šírením pandémie Covid-19, k prerušeniu plynutia hmotnoprávných aj procesných lehôt. Premlčacia lehota podľa § 1a tohto zákona v čase od účinnosti zákona, t.j. od 27.03.2020 do 30.04.2020, neplynula. Takže podľa tohto opatrenia premlčacia lehota do konca apríla 2020 neplynula, t.j. 35 dní. Pokiaľ z vyššie uvedeného bodu vyplýva, že premlčacia doba by uplynula 07.07.2020, vzhľadom na jej spočítanie v zmysle zákona č. 62/2020 Z.z. je potrebné k uvedenému dátumu 07.07.2020 pripočítať ešte 35 dní, a tak premlčacia doba uplynula dňom 11.08.2020. Preto v časti nároku na náhradu majetkovej ujmy, týkajúceho sa pozbavenia výkonu služby až do prepustenia zo služobného pomeru v sume 8.366,40 eura, titulom neposkytovania príspevku na bývanie škoda vo výške 3.688,-, rozdielu medzi dosiahnutou mzdou po prepustení zo služobného pomeru a nárokom na hodnotný plat vo výške 5.539,20 eura, ako aj v časti nemajetkovej ujmy, je nárok premlčaný, keďže žaloba bola podaná pôvodne na Okresnom súde Rimavská Sobota dňa 21.08.2020, teda po márnom uplynutí trojročnej premlčacej doby. V tejto časti bolo potrebné žalobu zamietnuť, vzhľadom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej.

26. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na zaplatenie majetkovej škody titulom poskytnutých právnych služieb a náhrady hotových výdavkov vo výške 1.522,69 eura, z rozhodnutia Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2021 č.k. 9Co/82/2021-145 vyplýva, že stanovenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty musí súd posudzovať pre každý prípad jednotlivo a túto nie je možné paušalizovať. Z dokladov založených v spise pritom vyplýva, že trovy konania obhajcu v trestnom konaní boli vyčíslené dňa 10.05.2017 (čl. 17) a rozdiel medzi zálohou a vyúčtovaním bol žalobcom jeho obhajcovi uhradený dňa 15.05.2017 (čl. 16), pričom z doposiaľ vykonaného dokazovania nie je zrejmé, kedy bolo vyúčtovanie trov konania obhajcu v trestnom konaní žalobcovi doručené alebo bol s jeho obsahom oboznámený. K tejto náhrade škody - odmene za poskytnuté právne služby a náhrade hotových výdavkov obhajcu žalobcu je preto potrebné uviesť, že bez doplnenia skutkových zistení o doručení (oboznámení sa), získaní vedomosti o výške tejto jeho škody nemožno ohľadom tohto nároku počiatok premlčania stanoviť. Potom ako súd vykonal vo veci dokazovanie z tohto dokazovania však nevyplývalo kedy bolo vyúčtovanie trov konania obhajcu žalobcovi doručené. Toľko z rozhodnutia krajského súdu. Za týmto účelom prvostupňový súd urobil dopyt i na obhajcu JUDr. Jána Janušku, ktorý sa vyjadril tak, že nemá k dispozícii doklad alebo list o doručovaní vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu, zo dňa 10.05.2017, ktorý bol adresovaný žalobcovi. Podľa právneho zástupcu žalobcu treba pre začiatok plynutia premlčacej doby vychádzať z dátumu 15.05.2017, kedy sa žalobca dozvedel o škode a jej rozsahu, t.j. v deň úhrady nedoplatku odmeny za poskytnuté právne služby. Právny zástupca žalobcu vo veci tiež uviedol, že žalobca jednoznačne tvrdí, že úhradu zostatku odmeny a nákladov obhajcu uhradil v deň, kedy mu bolo vyúčtovanie doručené.

27. V zmysle intencií rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, súd vykonaným dokazovaním zisťoval, kedy bolo vyúčtovanie trov konania obhajcu v trestnom konaní žalobcovi doručené. Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že si nepamätá, kedy mu bolo vyúčtovanie doručené. K dátumu doručenia sa nevedel vyjadriť ani samotný obhajca žalobcu v trestnom konaní JUDr. Ján Januška, ktorý vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že nemá k dispozícii doklad alebo list o doručovaní vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu, zo dňa 10.05.2017, ktorý bol adresovaný žalobcovi. Má k dispozícii iba vyčíslenie náhrady trov konania vo výške 1.522,69 eura. Vzhľadom na odstup času si nepamätá bližšie na okolnosti doručovania vyčíslenia náhrady trov konania. Z uvedeného vyplýva, že presný dátum doručenia vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu žalobcovi nie je možné určiť, pričom je však zrejmé, že k tomu došlo medzi dňom 10.05.2017, t.j. list o vyčíslení trov konania obhajcu a 15.05.2017, t.j. dátumom úhrady nedoplatku trov konania obhajcu vo výške 23,- eur, keď ako vyplýva z vyčíslenia náhrady trov konania obhajcu, žalobca poskytol obhajcovi preddavok vo výške 1.500,- eur a rozdiel, t.j. nedoplatok predstavoval 22,69 eura, čo je spolu 1.522,69 eura. Podľa vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu žalobca úhradu zostatku odmeny a nákladov obhajcu uhradil v deň, kedy mu bolo vyúčtovanie doručené, t.j. 15.05.2017.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené, vychádzajúc z intencií rozhodnutia Krajského súdu v Nitre, subjektívne určeným začiatkom plynutia premlčacej doby pre daný nárok je dátum, kedy sa žalobca o výške škody dozvedel, ako vyplýva z vyššie uvedeného, bolo to dňom 15.05.2017.

28.1. Premlčacia doba začala plynúť od 15.05.2017, keďže ako vyplýva z vyššie uvedeného je trojročná, mala skončiť 15.05.2020. Premlčacia doba však bola prerušená od okamihu doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, ktorá bola na Generálnu prokuratúru zaslaná

dňa 24.04.2020. Premlčacia lehota tak neplynula od 24.04.2020 do 02.07.2020, ktorým dňom bolo doručené žalobcovi stanovisko Generálnej prokuratúry. Trojročná premlčacia lehota tak začala plynúť od 15.05.2017, uplynula by dňom ako je už uvedené 15.05.2020, avšak treba zohľadniť, že neplynula počas predbežného prerokovania nároku od 24.04.2020 do 02.07.2020 v trvaní 22 dní. Trojročná premlčacia lehota začala plynúť po 02.07.2020 a uplynula po pripočítaní doby prerušenia premlčacej lehoty, t.j. 22 dní, teda dňom 24.07.2020.

28.2. Zákonom č. 62/2020 Z.z., schváleným dňa 25.03.2020, došlo v reakcii na mimoriadnu situáciu, spôsobenú šírením pandémie Covid-19, k prerušeniu plynutia hmotnoprávných aj procesných lehôt. Premlčacia lehota podľa § 1 písmena a) tohto zákona v čase od jeho účinnosti, t.j. od 23.07.2020 do 30.04.2020 neplynula, t.j. 35 dní. Preto súd k dátumu 24.07.2020 pripočítal uvedených 35 dní, takže posledný deň premlčacej doby pripadol na deň 28.08.2020. Žaloba žalobcu v predmetnej časti nároku titulom trov obhajcu bola podaná na Okresný súd Rimavská Sobota dňa 21.08.2020, teda ešte pred uplynutím premlčacej doby.

29. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba žalobcu v časti čo do zaplata sumy 1.522,69 eura, čo do majetkovej ujmy titulom žalobcom vyplatenej sumy za poskytnuté právne služby a náhradu hotových výdavkov obhajcu JUDr. Jána Janušku v trestnom konaní, je dôvodná. Oprávnenosť nároku vyplýva zo stanoviska uvedeného v tomto rozsudku v odseku 22. tohto rozsudku. Pre vznik nároku na náhradu škody je treba preukázať existenciu základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Zodpovednosť za škodu spôsobená nezákonným rozhodnutím je objektívnou zodpovednosťou bez ohľadu na zavinenie a ktorej sa nemožno zbaviť. Je založená na splnení troch podmienok, a to 1. vznesenie obvinenia a vedené trestné stíhanie, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi podmienkou č. 1 a č. 2.

29.1. Prvá podmienka bola naplnená tým, že voči žalobcovi bolo uznesením povereného príslušníka Útvary vojenskej polície Topoľčany zo dňa 21.02.2012 sp. zn. ČVS: ÚVP TO-145/OOaDTČ-2011 voči žalobcovi vznesené obvinenie. Uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 16.03.2012 č.k. 2 Pv 653/2011-12 bola sťažnosť žalobcu zamietnutá ako nedôvodná. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.05.2016 sp. zn. 2Tv/1/2014-600 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.04.2017 č.k. 2Tov/4/2016-620 bolo odvolanie prokurátora proti vyššie uvedenému rozsudku zamietnuté. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.04.2017.

29.2. Pre vznik škody je treba aplikovať ustanovenie § 442 ods. 1 OZ podľa ktorého, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). K uvedenému súd uvádza, že škodu treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch. Škoda ako predpoklad vzniku zodpovednosti štátu za škodu je daná len vtedy, ak vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Nakoľko žalobca bol právoplatne oslobodený spod obžaloby, vyšla v konečnom dôsledku najavo nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia (oslobodenie žalobcu spod obžaloby možno obsahovo chápať ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia). Súd mal v konaní preukázané naplnenie predpokladov objektívnej zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá žalobcovi vznikla titulom náhrady trov konania obhajcu, za úkony vykonané na základe plnomocenstva zo dňa 05.04.2012 a tieto boli vyčíslené a špecifikované obhajcom, tak ako je to uvedené v tabuľke nižšie, v celkovej výške 1.522,69 eura. Vyčíslenie náhrady trov konania obhajcu bolo vykonané listom zo dňa 10.05.2017 s tým, že mu bol poskytnutý žalobcom preddavok 1.500,- eur a zostalo k úhrade 22,69 eura, ktorý zostatok uhradil žalobca dňa 15.05.2017, ako to vyplýva z potvrdenia o zrealizovaní transakcie.

29.3. Špecifikáciu výšky trov obhajcu, uvedenú v spise, súd skúmal podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2Tv/1/2014, pričom bolo zistené, že trovy obhajcu boli vynaložené účelne.

30. Na základe vyššie uvedeného súd žalobe, čo do sumy 1.522,69 eura, vyhovel a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. O úroku z omeškania rozhodol súd v zmysle citovaného ustanovenia § 517 OZ, § 3 nariadenia vlády a § 16 ods. 4 citovaného vyššie, keď do omeškania sa žalovaná dostala v nasledujúci deň po dni doručenia listu Generálnej prokuratúry o odmietnutí uspokojenia nárokov žalobcu, t.j. dňom 03.07.2020. Pretože žalobca si uplatnil úroky z omeškania odo dňa 24.04.2020 vo zvyšku súd žalobu, čo do úroku z omeškania, zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35. Podľa § 262 ods.1, 2 CSP, O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

36. O trovách konania súd rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a žalovanej, ktorá mala v konaní podstatnejší úspech náhradu trov konania nepriznal, keďže túto náhradu trov konania nežiadala a ani podstatné trovy v konaní jej nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, cestou Okresného súdu Topoľčany na Krajský súd v Nitre.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekučné konanie sa začína na návrh. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. (§ 48 ods. 1,2 zák. č. 233/1995 Z.z.).

Návrh na vykonanie exekúcie sa podáva príslušnému súdu. Na exekučné konanie je kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica (§ 49 zák. č. 233/1995 Z.z.).